

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Ek/260/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117253681
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Hudecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6117253681.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnených: 1/ D. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XX, XXX XX H., 2/ X. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XX, XXX XX H., obaja zastúpení JUDr. Vladimírom Kašubom, PhD., advokátom so sídlom Holubyho 51, 036 01 Martin, proti povinnému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, o vymoženie 30 000,00 eur a trov exekúcie, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rastislavom Horským, so sídlom Exekútorského úradu Jakubovo námestie 15, 811 09 Bratislava, pod sp. zn. 58EX 102/17, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/260/2017 zo dňa 11. apríla 2018, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/260/2017 zo dňa 11. apríla 2018 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica konajúci vyšším súdnym úradníkom uznesením sp. zn. 11Ek/260/2017 zo dňa 11. apríla 2018 návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol ako nedôvodný. Rozhodnutie odôvodnil tým, že z predložených listinných dôkazov má za to, že predložený exekučný titul - Rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 10C/56/2014-144 zo dňa 18.10.2016 nadobudol právoplatnosť dňa 02.11.2017, v časti I. a II. výroku nadobudol vykonateľnosť dňa 06.11.2017, a v časti III. výroku sa stal vykonateľným dňa 02.11.2017 s tým, že nepripojenie druhoinštančného rozhodnutia Krajského súdu v Žiline (rozsudok č. k. 8Co/165/2017-179 zo dňa 25.08.2017), ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok prvostupňového súdu, nepredstavuje prekážku vykonateľnosti exekučného titulu. Súd konajúci vyšším súdnym úradníkom poukázal na skutočnosť, že doložka právoplatnosti a vykonateľnosti, ktorá je vyznačená na exekučnom titule, bola vyhotovená so zohľadnením rozhodnutia súdu 2. inštancie, t.j. „v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č. k. 8Co/165/2017-179“ (ako je výslovne uvedené v doložke právoplatnosti a vykonateľnosti). Súd konajúci vyšším súdnym úradníkom sa vysporiadal aj s námietkou povinného, že v konaní pred súdom prvej inštancie, v ktorom bol vydaný exekučný titul, došlo k porušeniu zákona, a preto je exekučný titul formálne a materiálne nevykonateľný, keď v sťažnosťou napadnutom uznesení uviedol, že povinný si mohol a mal uplatniť zmienené skutočnosti v odvolacom konaní pred Krajským súdom v Žiline. Povinný sa síce proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 10C/56/2014-144 zo dňa 18.10.2016 odvolal, ale ako vyplýva z rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/165/2017-179 zo dňa 25.08.2017, odvolací súd odvolaniu povinného nevyhovел a potvrdil rozhodnutie prvoinštančného súdu. Súd konajúci vyšším súdnym úradníkom ďalej poukázal aj na to, že samotná skutočnosť, že povinný ako neúspešný odvolateľ podal dovolanie (proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 8Co/165/2017-179 zo dňa 25.08.2017) na Najvyšší súd Slovenskej republiky, automaticky neznamená, že exekučný titul nie je spôsobilý byť podkladom pre exekúciu, alebo že by mal stratiť vykonateľnosť alebo právoplatnosť. Vyšší súdny úradník sa záverom vysporiadal aj s tvrdením povinného, že odmena súdneho exekútora určená v upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 27.12.2017 nebola vypočítaná v súlade s ustanovením § 7 ods. 2 Vyhlášky č. 68/2017 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995

Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška č. 68/2017 Z. z.“), keď konštatoval, že poverený súdny exekútor má nárok na odmenu vo výške 3 013,00 eur, pričom v upovedomení o začatí exekúcie si uplatnil odmenu „len“ v sume 3 012,75 eur. Vzhľadom na to, že povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne iné dôvody, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo inak spôsobujú neprípustnosť exekúcie, súd konajúci vyšším súdnym úradníkom dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené obidva procesné predpoklady, oprávňujúce oprávnených na podanie návrhu na vykonanie exekúcie, t.j. vykonateľné rozhodnutie (exekučný titul) a skutočnosť, že povinný neplnil dobrovoľne to, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

2. Proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/260/2017 zo dňa 11. apríla 2018 podal povinný v celom jeho rozsahu v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, v ktorej uviedol, že uznesenie vydané vyšším súdnym úradníkom považuje za nezákonné, arbitrárne a prejav zjavnej svojvôle. Povinný úvodom podotkol, že v rámci vedenej exekúcie boli porušené jeho ústavné práva a bola mu odňatá možnosť konať pred súdom, keď vychádzajúc z obsahu uznesenia bolo exekučnému súdu doručené vyjadrenie právneho zástupcu oprávnených (reflektujúce na návrh povinného na zastavenie exekúcie), ktoré však povinnému doručené nebolo. Povinný má za to, že takýto postup exekučného súdu bol v priamom rozpore so zákonom, ako aj výkladom práva Európskeho súdu pre ľudské práva (in concreto napríklad s právnymi závermi prijatými v Rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva v prípade Trančíková proti Slovenskej republike). Ďalej podľa názoru povinného vyšší súdny úradník uznesením riadne, relevantne a presvedčivo nevysporiadal so žiadosťou o skutočnosť uvádzaných povinným v jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Povinný ďalej namietal, že vychádzajúc z upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 27.12.2017 má byť exekúcia vedená na základe exekučného titulu na peňažné plnenie, ktorým je rozsudok č. 10C/56/2014 zo dňa 18.10.2016, vydaný Okresným súdom Námestovo. Podľa povinného s poukazom na § 61a ods. 1 písm. b) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) však v upovedomení o začatí exekúcie absentuje špecifikácia druhoinštančného rozhodnutia, in concreto Rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/165/2017-179 zo dňa 25.08.2017 ako súčasť exekučného titulu. Dokonca samotný vyšší súdny úradník v odôvodnení uznesenia uvádza, že oprávnení k návrhu na vykonanie exekúcie rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/165/2017-179 zo dňa 25.08.2017 nepripojili.

3. Odhliadnuc od uvedeného je exekučný titul podľa názoru povinného zjavne formálne a materiálne nevykonateľným exekučným titulom a preto povinný podal proti exekučnému titulu na Najvyššom súde Slovenskej republiky dovolanie, nakoľko exekučný titul bol vydaný v konaní, v ktorom došlo k porušeniu zákona.

4. Povinný ďalej argumentuje, že v upovedomení o začatí exekúcie sú nesprávne vyčíslené aj predbežné trovy exekúcie, keďže výška odmeny súdneho exekútora uvedená v upovedomení o začatí exekúcie (3.012,75 eur) nezodpovedá ustanoveniu § 7 ods. 2 Vyhlášky č. 68/2017 Z. z., v zmysle ktorého ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, patrí exekútorovi odmena vo výške 10% zo základu na jej určenie.

5. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody a skutočnosti povinný navrhuje, aby sudca Okresného súdu Banská Bystrica vydal rozhodnutie, ktorým zruší uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 11Ek/260/2017 zo dňa 11.04.2018, vydané vyšším súdnym úradníkom a vec vráti vyššiemu súdnemu úradníkovi Okresného súdu Banská Bystrica na ďalšie konanie.

6. Oprávnení prostredníctvom svojho právneho zástupcu k sťažnosti povinného uviedli, že nejde o nič iné, iba o opakovanie tej istej argumentácie, s ktorou sa už vyporiadalo napadnuté uznesenie, a to v celom rozsahu. Začatie exekučného konania a jeho priebeh sa v celom rozsahu odohráva v zákonom rámci. To, že povinný s týmto konaním nesúhlasí, na tejto skutočnosti nič nemení. Preto oprávnení navrhujú, aby súd vydal uznesenie, ktorým sťažnosť povinného zamietne. Oprávnení zároveň na základe výzvy súdu predložili súdu dňa 26.06.2018 aj rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/165/2017 -179 zo dňa 25.08.2017 ako pôvodný elektronický dokument s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužívajú.

8. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

9. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

10. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z. z. (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

12. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

13. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal sťažnosťou napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie treba považovať vo výroku za vecne správne a sťažnosť povinného proti nemu tak za nedôvodnú.

15. Z obsahu súdneho spisu súd zistil, že oprávnení 1/ a 2/ prostredníctvom právneho zástupcu podali návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na vymoženie pohľadávky vo výške 30 000,00 eur a trov exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je Rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 10C/56/2014 - 144 zo dňa 18.10.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.11.2017, a vykonateľnosť čo do I. a II. výroku dňa 06.11.2017, a čo do III. výroku dňa 02.11.2017. Poverením zo dňa 22.12.2017 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rastislava Horského, so sídlom Exekútorského úradu Jakubovo námestie 15, 811 09 Bratislava, ktorý ju vedie pod sp. zn. 58EX 102/17.

16. Následne povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, ktorý odôvodnil tým, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu (ustanovenie § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku). Povinný namietal, že v upovedomení o začatí exekúcie absentuje špecifikácia Rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/165/2017-179 zo dňa 25.08.2017 ako súčasť exekučného titulu. Zároveň je exekučný titul podľa názoru povinného zjavne formálne a materiálne nevykonateľným exekučným titulom, nakoľko bol vydaný v konaní, v ktorom došlo k porušeniu zákona, preto proti nemu podal dovolanie. Povinný taktiež namietal aj výšku odmeny súdneho exekútora, vyčíslenú v upovedomení o začatí exekúcie, v dôsledku čoho sú potom nesprávne vyčíslené aj predbežné trovy exekúcie. Z uvedených dôvodov povinný navrhol exekúciu, vedenú súdnym exekútorom JUDr. Rastislavom Horským pod ex. zn. 58EX 102/17 zastaviť. Oprávnení vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie prostredníctvom právneho zástupcu uviedli, že s podaným návrhom povinného nesúhlasia a jeho argumentáciu považujú za úplne irelevantnú. Rozsudok Okresného súdu Námestovo je rozsudkom súdu, jeho výroky znejú na peňažné plnenie a je opatrený doložkou právoplatnosti. Je riadnym exekučným titulom. Podanie mimoriadneho opravného prostriedku nespôsobuje stratu vlastností súdneho rozhodnutia ako exekučného titulu. Výška odmeny súdneho exekútora určená v upovedomení o začatí exekúcie zodpovedá ustanoveniam Vyhlášky č. 68/2017 Z. z. Preto oprávnení navrhujú, aby súd podaný návrh povinného zamietol. O návrhu povinného na zastavenie exekúcie rozhodol súd konajúci vyšším súdnym úradníkom uznesením sp. zn. 11Ek/260/2017 zo dňa 11. apríla 2018 tak, že tento ako nedôvodný zamietol.

17. K argumentu povinného, že nedoručením vyjadrenia právneho zástupcu oprávnených k jeho návrhu na zastavenie exekúcie, bol postup exekučného súdu priamo v rozpore so zákonom, v dôsledku čoho boli porušené jeho ústavné práva a bola mu odňatá možnosť konať pred súdom, súd uvádza, že o odňatí možnosti konať pred súdom ide v prípade nesprávneho postupu súdu v konaní vtedy, ak sa takýmto postupom odníme účastníkovi možnosť pred ním konať a uplatňovať (realizovať) také procesné oprávnenia, ktoré mu priznáva platná právna úprava. Procesný postup súdu, resp. súdneho exekútora v prípade podania návrhu povinného na zastavenie exekúcie v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, t.j. s odkladným účinkom, explicitne upravuje ustanovenie § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého „návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.“ Keďže v danom prípade bol uvedený zákonom upravený postup dodržaný, súd je toho názoru, že k odňatiu možnosti povinného konať pred súdom nedošlo. Navyše voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka je prípustná sťažnosť, takže povinný mal možnosť vyjadriť sa ku skutkovým zisteniam vyššieho súdneho úradníka, zisteným z obsahu spisu, ako aj k právnym záverom z toho vyplývajúcim v sťažnosti, na rozdiel od prípadu, na ktorý povinný poukazuje, a kde odvolací súd rozhodol bez toho, aby oboznámil stranu s vyjadrením protistrany (Trančíková proti Slovenskej republike). Povinný v danej veci túto možnosť aj využil, keď voči predmetnému uzneseniu sťažnosť podal. Povinný sa však k vyjadreniu oprávnených, ktoré bolo do sťažnosťou napadnutého uznesenia prevzaté takmer celé, nijako nevyjadril a rovnako nenavrhoval vykonať ani žiadne dôkazy na vyvrátenie skutkových zistení, ku ktorým dospel vyšší súdny úradník. Súd zároveň konštatuje, že právo oboznámiť sa s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany je obsahom princípu kontradiktórnosti konania, ktorý je však charakteristický predovšetkým pre konania sporové, pričom rozhodovacia prax opakovane označuje exekučné konanie za konanie nesporné, nakoľko cieľom tohto konania je nútený výkon vykonateľného rozhodnutia, t. j. vynútenie plnenia priznaného týmto rozhodnutím (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 10. októbra 2012, sp. zn. 6Cdo/207/2011). Súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 7/2013 zo dňa 22. januára 2014, v zmysle ktorého „právo na kontradiktórny proces nemá absolútny charakter a jeho rozsah sa môže líšiť najmä v závislosti na zvláštnostiach daného konania. Nebráni súdu, aby od tohto pravidla v záujme procesnej ekonómie upustil, ak je zrejmé, že neoznámenie účastníka konania napr. so stanoviskom iných účastníkov nemôže mať akýkoľvek vplyv na výsledok konania pred nimi.“

18. Čo sa týka námietky povinného, že v upovedomení o začatí exekúcie absentuje špecifikácia Rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/165/2017-179 zo dňa 25.08.2017 ako súčasť rozsudku Okresného súdu Námestovo č. 10C/56/2014 zo dňa 18.10.2016, súd má za to, že táto skutočnosť nemá bez ďalšieho za následok neplatnosť takéhoto upovedomenia, keďže z Rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/165/2017-179 zo dňa 25.08.2017, právoplatného a vykonateľného dňa 02.11.2017, ktorý oprávnení prostredníctvom právneho zástupcu predložili súdu, vyplýva, že súd rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 10C/56/2014-144 zo dňa 18.10.2016 potvrdil (I. výrok), t.j. týmto výrokom neuložil povinnému žiadnu povinnosť plniť. Druhým výrokom predmetného rozsudku súd určil, že žalobcovia 1/ a 2/ majú voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % (II. výrok), vymáhanie trov odvolacieho konania však nie je predmetom danej exekúcie.

19. K ďalšiemu argumentu, ktorým povinný odôvodnil podanú sťažnosť, a to že exekučný titul je zjavne formálne a materiálne nevykonateľný, keďže v konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný, došlo k porušeniu zákona a z toho dôvodu podal proti nemu na Najvyššom súde Slovenskej republiky dovolanie, súd uvádza, že v exekučnom konaní už nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť exekučného titulu, t.j. skúmať vykonateľný exekučný titul z hmotnoprávneho hľadiska, ale skúma len to, či exekučný titul bol vydaný orgánom, ktorý na to mal právomoc, a či je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Súd preto dôvody povinného na zrušenie sťažnosťou napadnutého uznesenia, resp. na zastavenie exekúcie, v tomto smere považuje za nedôvodné, nakoľko dané dôvody nesmerujú proti exekúcii, ale proti exekučnému titulu. Návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je ďalším opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo rozhodnutie (exekučný titul) alebo vady konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii z dôvodov taxatívne stanovených v zákone. Súd navyše konštatuje, že povinný ani v rámci podanej sťažnosti súdu nepreukázal, že by proti právoplatnému a vykonateľnému exekučnému titulu podal dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej

republiky, tak ako to vo svojej sťažnosti tvrdí. Uvedené však nič nemení na tom, že ani preukázanie tejto skutočnosti by nebolo zákonným dôvodom na zastavenie exekúcie, nakoľko aj s poukazom na konštantnú judikatúru podanie mimoriadneho opravného prostriedku nemá samo osebe vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu (pozri napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 60/04 z 19.05.2004).

20. Vo vzťahu k námietke povinného, že vyčíslenie výšky odmeny súdneho exekútora v Upovedomení o začatí exekúcie (v sume 3 012,75 eur) nezodpovedá ustanoveniu § 7 ods. 2 Vyhlášky č. 68/2017 Z. z., podľa ktorého „ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, patrí exekútorovi odmena vo výške 10% zo základu na jej určenie“, súd napriek tomu, že od účinnosti novely Exekučného poriadku zákonom č. 2/2017 Z. z., t. j. od 01.04.2017 už nerozhoduje o námietkach voči (predbežným) trovám exekúcie, uvádza, že ani túto nepovažuje za dôvodnú, nakoľko nevidí pochybenie zo strany súdneho exekútora pri vyčíslení jeho odmeny pri splnení vymáhanej povinnosti do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Výpočtom tejto odmeny sa napokon podrobne zaoberal vyšší súdny úradník v bode 39. sťažnosťou povinného napadnutého uznesenia, pričom povinný ani v návrhu na zastavenie exekúcie ani v sťažnosti neuviedol konkrétny dôvod, prečo by táto mala byť nesprávne vyčíslená.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené závery a citované ustanovenia právnych predpisov, súd sťažnosť povinného považoval za nedôvodnú a preto ju podľa § 250 ods. 1 CSP zamietol.

22. Záverom súd uvádza, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní odpovedalo na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Súd preto nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými tvrdeniami povinného, ktoré nie sú právne relevantné a nemajú rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdu o sťažnosti povinného (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.